

پرسش ۷۲۲: دروغ گفتن برای اصلاح گری!

السؤال / ۷۲۲: هل يجوز إذا وقع الخناق ما بين أخوان، تكذب حتى تصلح في ما بينهم؟ ما واجب الشرعي اتجاه هذين الأخوين إذا مثلاً أصبح الأول في واد والآخر في واد وما بين الوادين ما صنع الحداد، كيف يصلح في ما بينهم، هل يكذب حتى يصلح في ما بينهم؟ أم يتركهم نهبةً لإبليس الرجيم؟

آیا اگر بین برادران اختلاف بیفتد، می توان دروغ گفت تا بین آنان اصلاح گردد؟ واجب شرعی در برابر این دو برادر چیست، اگر مثلاً اولی در سرزمینی باشد و دیگری در سرزمین دیگر و بین دو سرزمین، فاصله باشد؟ چگونه بین آنان اصلاح شود؟ آیا می توان دروغ گفت تا رابطه ی آنها اصلاح گردد؟ یا آنها را رها کنیم تا طعمه ی ابلیس رانده شده گردند؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً كثيراً.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الائمة و المهديين و سلم تسليماً كثيراً.

تتكلم وفقك الله وكان الاصلاح بين الناس محصور بالكذب !

خداوند توفیقت دهد؛ گویی اصلاح بین مردم، فقط در گرو دروغ می باشد!

اتق الله وأصلح ذات بينهم بالكلمة الطيبة وبالصدق والأمانة وتذكيرهم
بأيام الله وبأولياء الله وبأفعالهم وتسامحهم مع المسيئين، ذكرهم بثواب
الله الذي أعدّه للمحسنين الذين يحسنون لمن أساء لهم

تقوای الهی پیشه کن و با کلام پاک و با راستی و امانت و یادآوری آنها به روزهای
خدا و اولیای خداوند و کارهایشان و تسامح آنها با بدکاران، بین آنان را اصلاح کن. آنها
را به پاداش خداوند که خداوند برای نیکوکاران آماده کرده است، یادآوری کن؛ همان
کسانی که به افرادی که به آنان بدی کرده‌اند، نیکی می‌کنند.

(وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ * وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ * الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ * وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا
فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ
وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ * أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ) [آل عمران: 132-136].

أحمد الحسن - شعبان / 1433 هـ

(و از خدا و فرستاده اطاعت کنید تا مگر بر شما رحمت آرند * بر یکدیگر پیشی گیرید
برای آمرزشی از جانب پروردگار خویش و رسیدن به آن بهشتی که پهنایش به قدر
همه‌ی آسمان‌ها و زمین است که برای پرهیزگاران مهیا شده است * آن کسان که در
توانگری و تنگدستی انفاق می‌کنند و فروخورندگان خشم و گذشت کنندگان از خطای
مردم، خدا نیکوکاران را دوست دارد * و کسانی که چون مرتکب کاری زشت شوند یا به
خود ستمی کنند، خدا را یاد می‌کنند و برای گناهان خویش آمرزش می‌خواهند و
کیست جز خدا که گناهان را بیامرزد؟ و چون (به زشتی گناه) آگاهند در آنچه می‌کردند
پای نفرزند * اینان کسانی هستند که پاداش‌شان آمرزش پروردگارشان است و نیز

بهشت‌هایی که در آن نهرها جاری است که در آنجا جاویدان اند و چه نیکو است پاداش

نیکوکاران). [آل عمران: 132-136]

احمدالحسن شعبان - ۱۴۳۳ هـ

